द्विषन्मध्यमवस्कन्द्य राधेयो धनुरुत्तमं। विधुन्वानः शितैर्व्वाणैः शिरांस्युन्मथ्य पातयन्।
चर्म्मवर्म्माणि संच्छिन्नान्यपतन् भुवि देहिनां। विषेऊर्नास्य संस्पर्शं द्वितीयस्य पतत्रिणः।
वर्म्मदेहास्त्रमथनैर्धनुषः प्रच्युतैः शरैः। मौर्व्व्या तलत्रेष्वहनत्कषया वाजिनो यथा।
पाण्डुसृञ्जयपाञ्चालान् शरगोचरमागतान्। ममर्द्द तरसा कर्णः सिंहो मृगगणानिव।
ततः पाञ्चालराजश्च द्रौपदेयाश्च मारिष। यमौ च युयुधानश्च सहिताः कर्णमभ्ययुः। ८४५
तेषु व्यायच्छमानेषु कुरुपाञ्चालपाण्डुषु। प्रियानसूत्रणे त्यक्त्वा योधा जघ्नुः परस्परं।
सुसन्नद्धाः कवचिनः सशिरस्त्राणभूषणाः। गदाभिर्मुषलैश्चान्यैः परिघैश्च महाबलाः।
समभ्यधावन्त भृशं कालदण्डैरिवोद्यतैः। नर्द्दन्तश्चाक्रयन्तश्च प्रवल्गन्तश्च मारिष।
ततो निर्ज्जघ्नुरन्योन्यं पेतुश्चान्योन्यताडिताः। वमन्तो रुधिरं गात्रैर्व्विमलिष्केक्षणायुधाः।
दन्तपूर्णैः सरुधिरैर्व्वक्त्रैर्हिमसन्निभैः। जीवन्त इव चाप्येके तस्थुः शस्त्रोपबृंहिताः। ८५०
परश्वधैश्चाप्यपरे पट्टिशैरसिभिस्तथा। शक्तिभिर्भिन्दिपालैश्च नखरप्रासतोमरैः।
ततक्षुश्चिच्छिदुश्चान्ये बिभिदुश्चिक्षिपुस्तथा। सञ्चकर्त्तुश्च जग्मुश्च क्रुद्धा रणमहार्णवे।
पेतुरन्योन्यनिहता व्यसवो रुधिरोक्षिताः। चरन्तः सहसा रक्तं प्रकृत्तास्यन्दना इव।
रथैरथा विनिहता हस्तिभिश्चापि हस्तिनः। नरैर्नरा हताः पेतुरश्वैरश्वाः सहस्रशः।
ध्वजाः शिरांसि छत्राणि द्विपहस्ता नृणां भुजाः। क्षुरैर्भल्लार्द्धचन्द्रैश्च च्छिन्नाः पेतुर्म्महीतले। ८५५
नरांश्च नागान् सरथान् हयान्मृदुराहवे। अश्वारोहैर्हताः शूराश्छिन्नहस्ताश्च दन्तिनः।
सपताका ध्वजाः पेतुर्व्विशीर्णा इव पर्व्वताः। पत्तिभिश्च समासृत्य द्विरदाः स्यन्दनास्तथा।
हताश्च हन्यमानाश्च पातिताश्चैव सर्व्वशः। अश्वारोहाः समासाद्य त्वरिताः पत्तिभिर्हताः।
सादिभिः पत्तिसङ्घाश्च निहता युधि शेरते। मृदितानीव पद्मानि प्रम्लाना इव च स्रजः।
हतानां वदनान्यासन् गात्राणि च महाहवे। रूपाण्यत्यर्थकान्तानि द्विरदाश्वनृणां नृप। ८६०
समुन्नानीव वस्त्राणि ययुर्द्दुर्दर्शतां परां।
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ हस्तिभिस्तु महामात्रास्तव पुत्रेण चोदिताः। धृष्टद्युम्नं जिघांसन्तः क्रुद्धाः पार्षतमभ्ययुः।
प्राच्याश्च दाक्षिणात्याश्च प्रवरा गजयोधिनः। अङ्गा वङ्गाश्च पुण्ड्राश्च मागधास्ताम्रलिप्तकाः।
मेकलाः कोशला मद्रा दशार्णा निषधास्तथा। गजयुद्धेषु कुशलाः कलिङ्गैः सह भारत।
शरतोमरनाराचैर्वृष्टिमन्त इवाम्बुदाः। सिषिचुस्ते ततः सर्व्वे पाञ्चालबलमाहवे। ८६५
तान् मिमर्द्दयिषून्नागान् पार्ष्ण्यङ्कुशाङ्कुशैर्भृशं। चोदितान् पार्श्वतो बाणैर्न्नाराचैरभ्यवीवृषत्।
एकैकं दशभिः षड्भिरष्टाभिरपि भारत। द्विरदानभिविव्याध चित्रैर्गिरिनिभान् शरैः।
प्रच्छाद्यमानं द्विरदैर्मेघैरिव दिवाकरं। प्रययुः पाण्डुपाञ्चाला नदन्तो निशितायुधाः।
तान्नागानभिवर्षन्तो ज्यातन्त्रीतलनादितैः। वीरनृत्यं प्रनृत्यन्तः शूलतालप्रमोदितैः।